

บทคัดย่อ

ภาคการท่องเที่ยวเป็นภาคที่มีความสำคัญไม่เฉพาะเพียงการส่งเสริมการจ้างงาน สร้างรายได้ อันส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่ภาคการท่องเที่ยวยังสามารถทำหน้าที่ในการช่วยลดความเหลื่อมล้ำและส่งเสริมให้เกิดการกระจายรายได้ที่ดีที่สุด โดยชุดโครงการนี้ได้วิเคราะห์หาเส้นความเชื่อมโยงของภาคการท่องเที่ยวที่จะเชื่อมไปสู่คนยากจนผ่าน 7 เส้นทางด้วยกัน โดยผลการศึกษาพบว่า เส้นทางทั้ง 7 เส้นทางยังไม่สามารถทำการส่งมอบบทบาทของภาคการท่องเที่ยวต่อการลดความเหลื่อมล้ำลงได้ในประเทศไทย ทั้งนี้ การรักษาสสมดุลเชิงนโยบาย 3 ด้านอันได้แก่ 1) การเพิ่มผลได้ทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวให้ตกอยู่กับคนในพื้นที่, 2) ยกระดับผลกระทบต่อวิถีชีวิตและการอยู่อาศัย, และ 3) ยกระดับการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายพันธมิตรเพื่อสร้างรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวจะมีส่วนสำคัญในการให้ภาคการท่องเที่ยวไทยสามารถทำหน้าที่ในการลดความยากจน, ลดความเหลื่อมล้ำให้กับประเทศ, และส่งเสริมการกระจายรายได้ที่ดีที่สุดให้กับประเทศได้

Abstract

Tourism sector is one of the most important sector, especially in most developing countries, to play an important roles on, not only to stimulate economic growth, but also to reduce inequality and promote better income distribution. This research project construct a new framework that explain impacts of tourism sector on household level which can be explained in 7 channels. Our results show that all 7 channels are not yet effective for tourism sector to reduce poverty and inequality in household level. Balancing tourism and non-tourism policies, which are 1) Enhancing economic benefit and ensuring poor who should receive beneficial, 2) Improving impacts on livelihood in community level., and 3) Enhancing participation and network among different stakeholders, should be effective and mandatory tools for ensuring pro-poor and pro-inequality tourism.